

Osijek, 24. veljače 2026.

Objava za medije

Predstavljanje hrvatskih reprezentativaca za DOBRO World Cup Osijek 2026

CHRISTINA ZWICKER

„Za finale u Osijeku dala bih bilo koju medalju sa Svjetskog kupa“

„Nisam u sportu da budem najljepša, nego najbolja“

„Gimnastika je za mene velika igraonica, jednostavno se zabavljam“

„U lijevoj nozi puknulo mi je sve što je moglo, hrskavicu ni nemam“

„Zbog EP-a u Zagrebu opet ću trenirati cijeli višeboj“

S nepunih 16 godina prvi put je nastupila na jednom turniru Svjetskog kupa i odmah onom njoj i danas najposebnijem, DOBRO World Cupu u Osijeku.

„Bilo je to sada već davne 2018.“, veselo će 23-godišnja Zagrepčanka Christina Zwicker, specijalistica za gredu.

„Nastupila sam i 2019., pa je treća sreća i finale došlo 2021., a još jedno finale ponovila sam i 2023.“

Prije dva tjedna izborila je mjesto u hrvatskoj reprezentaciji i za svoj peti Osijek koji je na rasporedu od 9. do 12. travnja.

„Jako mi je drago što sam uspjela uloviti još jedan Osijek. To mi je definitivno jedno od najljepših natjecanja, najbolja organizacija, najbolja publika. Ne zato što su naši navijači, doista su najbolji. Puna dvorana, predivna atmosfera, predivni ljudi i cijeli taj tjedan nije samo natjecanje, nego su cijeli doživljaj i atmosfera nešto skroz drukčije od bilo kojeg drugog Svjetskog kupa.“

Sezonu je otvorila proteklog vikenda nastupom na Svjetskom kupu u Cottbusu, no po povratku u Hrvatsku kaže „željela bih što prije zaboraviti to natjecanje“.

„Ovo što se sad događalo u Njemačkoj, to se ne događa nigdje drugo. Dva dana zaredom je pao sustav, čekalo se natjecanje po sat vremena, i to ne prije, nego u sred natjecanja. A mi smo

zagrijani i čekamo. I hladimo se. Takvo nešto se u Osijeku nikad ne bi dogodilo. A uz to, prednost Osijeka u odnosu na bilo koji drugi turnir je što su glavna dvorana i dvorana za zagrijavanje povezane. Gledaš kako natjecanje teče, vidiš kroz staklo što se događa dolje, kako suci sude i koliko im treba za odluke. Sve pratiš iz trening dvorane, možeš tempirati zagrijavanje, lijepo se spustiš kad je tvoj red i opet se vratiš gore. Svuda drugdje su dvorane dislocirane, pa šetaš kroz hodnike, iz toplog u hladno kao sada u Cottbusu...“

Što je nakon Cottbusa čeka na putu do Osijeka?

„Izborila sam Svjetski kup u Antalyji i Cairu, ali nisam sigurna hoću li ići u Egipat. Preblizu je Osijeku. Vratili bismo se iz Caira i odmah sutradan išli za Osijek, a još nastupamo i na drukčijim spravama. Nismo sigurni da je pametno ići tamo, ali vidjet ćemo još kako će trener odlučiti. Osijek je svakako glavni cilj ovog prvog dijela sezone, a onda se cilj seli u Zagreb.“

Na Europsko prvenstvo u kolovozu u njezinom gradu.

„Cijeli srpanj imamo izlučna natjecanja za plasman u reprezentaciju, četiri vikenda. Hrvatska će nastupiti s ekipom, a ove godine nas ima dosta koje ćemo pokušati uzeti jedno od tih 5 mjesta u ekipi. Imamo puno cura koje imaju lijepe početne ocjene, koje su stabilne i teško je izdvojiti neku i reći 'ona će sigurno biti unutra'. Nikome neće biti jednostavno ući u tim. Naravno, kako je Zagreb moj grad, velika mi je želja nastupiti na tom natjecanju, ali morat ću se žestoko namučiti za to. Kad bih mogla birati što bih do kraja karijere željela napraviti, svakako bi bio nastup u Zagrebu, ali uz to voljela bih još jedno finale u Osijeku i to više nego da mi nude bilo koju medalju na nekom Svjetskom kupu. Dala bih medalju za finale u Osijeku.“

Osjeća li da su njezine najbolje gimnastičke godine ispred nje?

„Vidjet ćemo. Iako, nemam ništa ni protiv proteklih godina. Jednostavno idemo dan po dan, trening po trening. Ono što želim je za EP vratiti višeboj. Lakše ću ući u našu ekipu, a želim se plasirati i na Svjetsko prvenstvo što ću isto lakše kroz višeboj. Onda tu dolazi i sljedeća godina koja je kvalifikacijska za Olimpijske igre u LA-u gdje je višeboj isto prednost.“

Posljednji višeboj natjecala je 2024. na EP-u u Riminiju.

„To je bio višeboj s ozljedama koji je u mjesec dana posložen kako bih pomogla ekipi, onaj pravi posljednji bio je 2022. Veselim se ponovo raditi sve četiri sprave, ali istovremeno me i strah. Strah me ozljeda. Jer, ako se opet dogodi ozljeda, vjerojatno bi to bio kraj karijere za mene. Previše sam bila u rukama liječnika i ne želim opet. Iza mene je operacija gležnja, a od 2022. stalno nešto vučem. I stalno ta lijeva noga. Jedino što mi je na njoj ostalo čitavo je Ahilova. Ostalo sve što je moglo otići, otišlo je. Hrskavicu više ni nemam svoju, imam nekoliko milimetara samo, a 13 mm je izvađeno jer se rasprsnula po nozi.“

Što je onda tjera ponovo se uloviti u koštac sa sve četiri sprave? Možda olimpijski snovi?

„Iskreno, ne. Jednostavno ljubav prema sportu, prema gimnastici. U zadnje vrijeme zovem to velikom igraonicom. Velikom igraonicom za odrasle gdje jednostavno dođem i zabavljam se. Treninzi su mi stvarno zabavni. Radim elemente za kojim sam mislila da nikada neću raditi i uživam u tome. Naravno da mi je želja otići na Igre i nastupiti u Zagrebu i sada u Osijeku, na Mediteranskim igrama koje su odmah nakon Zagreba, pa na Svjetskom prvenstvu... Svi ti mogući nastupi i medalje na Svjetskim kupovima zvuče lijepo, međutim, ne mogu reći da nisam ostvarila i više nego sam mislila da budem. Imam dva finala EP-a iza sebe, dvije medalje na SK, zlato i broncu, „milijun“ nacionalnih medalja... Opet, ta ljubav za sportom i sreća kad uđem u dvoranu, i sada nakon skoro 20 godina u dvorani, to mi je najposebnije. Kažem vam, igraonica! I baš se veselim raditi višeboj, meni je iskreno draže raditi sve sprave nego samo gredu, ispunjenija sam, zanimljivije mi je. Malo mi je dosadno raditi samo jednu spravu.“

Mnogi su mislili da će Christina biti specijalistica za dvovisinske ruče, no put ju je ipak odvuкао na gredu.

„Ni u najluđim snovima nisam mislila da će to biti greda, jer sam uvijek bila veliki paničar i tremaroš. Mislim da mi je prva greda u životu bez pada bila 2017. godine. A treniram od 2006.“ nasmijala se.

„Greda mi nije bila niti na kraj pameti. Međutim, kod grede je stvar da s godinama isključiš strah, prihvaćaš da je 10 centimetara široka, ali da jedino što ti se može dogoditi na njoj je da možeš nabiti bedro ili rebra i kad s nje padaš znaš da ćeš pasti, i nisi daleko od poda. Dok ostale sprave nisi toliko blizu poda. Od kad sam bila mala najviše perspektive sam imala na ručama, trener Brez je to jako rano prepoznao, ali problem s ručama je bio moj strah i tu neću lagati – bojim se. Nije postojao trenutak u mojoj karijeri gdje nije svaki dan bila borba sa strahom. Višebojski mi nije problem napraviti ruče, onoliko koliko trebam dobiti bodova, toliko mogu, ali za specijalizaciju ruča, koliko god po fizičkim predispozicijama imam sve za ruče, glava tu ne dopušta svoje.“

Iako nikada ni nije potpuno prestala trenirati višeboj, jače će ga se primiti nakon Osijeka.

„Propustit ću Challenge kupove prije Zagreba, želim imati što više vremena dobro pripremiti višeboj. Prvog srpnja moram biti maksimalno spremna. Jako mi je drago što je Zagreb domaćin EP-a. Iako, od kad sam bila mala i kad sam gledala starije kolege kako nastupaju u Osijeku, mislila sam 'ajme predobro, ali ne bih ja to nikad mogla', umrla bih od treme tamo pred domaćim ljudima, live televizija, svi su došli zbog hrvatskih sportaša... Međutim, meni su ta dva finala Osijeka bila dva daleko najdraža i najmirnija natjecanja u životu pa se nekako nadam da bi se ta energija i mentalni sklop mogli preseliti i u Zagreb i da to onda ne bi bilo toliko stresno.“

Christina je studentica 5. godine MBA studija na ZSEM-u gdje završava marketing, a uz gimnastiku paralelno i radi u obiteljskoj firmi.

DWC DOBRO WorldCup OSIJEK'26 | 11.-12.4.

„Studij mi je jako primjenjiv u puno područja i baš uživam studirati. Da, dan mi je ispunjen od jutra do mraka, ali mene to veseli, ne volim kad imam praznog hoda. Drago mi je da sam 2024. imala prilike iskusiti i studij izvan Hrvatske, živjela sam u Norveškoj gdje sam i trenirala. Bilo mi je jako lijepo, super su me prihvatili i treneri i kolege, svi su mi pomagali. Jedno prekrasno iskustvo“, kaže Christina koju su hrvatski mediji nebrojeno puta proglašavali najljepšom hrvatskom sportašicom.

„Ne mogu reći da mi ne laska, svakako je kompliment, ali s druge strane nema mi ništa gore od onog kad se vratim s nekog natjecanja i ne budem možda zadovoljna, a netko mi kaže 'ma, nema veze, pa i dalje si najljepša'. Ja u sportu nisam da budem najljepša, nego da budem najbolja u onome što radim. Smeta mi kad mi izgled stavljaju u prvi plan, jer nije to ono čime se bavim. Možda kad završim karijeru u gimnastici, tko zna gdje ću biti i čime ću se baviti, možda će biti bitno, ali sada nije. Bitno mi je da se priča o rezultatu, a ne mom izgledu“, poručila je Christina Zwicker.

Više o DOBRO World Cupu: <https://osijekgym.com/>

Medijske akreditacije: <https://osijekgym.com/mediji/>